

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.6.2012
COM(2011) 417 final/3

CORRIGENDUM

Annule et remplace le document COM(2011) 417 final/2 du 10/02/2011
Concerne la langue suédoise, page de titre.

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA SOCIALA KOMMITTEN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
2.	Målen med reformen	5
2.1.	Mer fisk för att fiska hållbart	5
2.2.	En framtid för fiskeri- och vattenbruksnäringen och jobben	6
2.3.	Blomstrande kustsamhällen	8
2.4.	Att uppfylla upplysta konsumenters verkliga behov.....	8
2.5.	Bättre styrning genom regionalisering	8
2.6.	Smartare finansiering	9
2.7.	Internationell projicering av den gemensamma fiskeripolitikens principer.....	10

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken

1. INLEDNING

I grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken¹ drogs slutsatsen att fiskeripolitiken inte leder till att de centrala målen uppnås: fiskbestånden är överfiskade, den ekonomiska situationen är sårbar inom vissa delar av flottan trots de kraftiga stöden, jobben inom fiskesektorn är oattraktiva och situationen är ytterst osäker i många av de kustsamhällen som är beroende av fisket. Resultaten av den mycket breda samrådsprocess som följde på grönboken bekräftade den analysen².

Mot denna bakgrund föreslår kommissionen en långtgående reform av politiken. Reformen handlar om att införa villkor som ger en bättre framtid för både fisk och fiske, och naturligtvis för den havsmiljö som är grundförutsättningen. Den gemensamma fiskeripolitiken sitter inne med en enorm potential att leverera byggstenarna till ett hållbart fiske som respekterar ekosystemen samtidigt som det förser EU-borna med högkvalitativa och sunda fiskeriprodukter, skapar välmående kustsamhällen, en lönsam produktions- och beredningsindustri och attraktivare och säkrare jobb.

Reformen kommer att bidra till Europa 2020-strategin³ genom att arbeta mot hållbar tillväxt för alla, ökad sammanhållning i kustområdena och starka ekonomiska resultat inom näringen. Genom att sikta på att garantera ett hållbart utnyttjande av levande marina resurser, är reformen också ett centralt inslag i flaggskeppsinitiativet för ett resurseffektivt Europa⁴.

Hållbarhet är det centrala temat i den föreslagna reformen. Att fiska på ett hållbart sätt innebär ett fiske som ligger på nivåer som inte äventyrar beståndens reproduktion och ger hög avkastning på lång sikt. Detta kräver förvaltning av den mängd fisk som tas ut från havet genom fiske. Kommissionen föreslår att bestånden före 2015 måste utnyttjas på hållbara nivåer som ger *maximal hållbar avkastning*. Kommissionen föreslår även att bruket att kasta oönskad fisk överbord ska ha stoppats till 2016. Sådana utkast är ett oacceptabelt resursslöseri.

¹ KOM(2009) 163 slutlig av den 22 april 2009.

² Se även SEK(2010)428 slutlig av den 16 april 2010: Sammanfattning av samrådet om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

³ I kommissionens meddelande *Europa 2020 en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (KOM(2010)2020 av den 3 mars 2010) fastställs den strategi som ska hjälpa EU att gå starkare ur krisen och göra EU till en smart, hållbar och inklusiv ekonomi med hög sysselsättning, produktivitet och social sammanhållning. Europa 2020-strategin innehåller en vision för EU:s sociala marknadsekonomi under 2000-talet.

⁴ Meddelande från kommissionen: Ett resurseffektivt Europa – flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin, KOM(2011)21 av den 26 januari 2011.

Enligt de bästa tillgängliga uppskattningarna⁵ skulle beståndens storlek öka med omkring 70 % om de utnyttjades till nivåer som ger maximal hållbar avkastning. Generellt skulle fångsterna öka med 17 %, vinstmarginalerna skulle multipliceras med faktorn tre, avkastningen på investerat kapital skulle vara sex gånger högre och bruttomervärdet för fångstindustrin skulle öka med nästan 90 %.

Med ett hållbart fiske skulle fångstsektorn inte längre vara beroende av offentligt stöd. Det skulle också bli lättare att uppnå stabila priser på öppna och tydliga villkor, vilket i sin tur helt klart gynnar konsumenterna. En stark, effektiv och ekonomiskt livskraftig näring som styrs av marknadsvillkor skulle få en mycket större och aktivare roll i förvaltningen av bestånden. Den skulle även bidra till att minska överkapaciteten inom flottan, som är en av huvudorsakerna till dagens överfiske.

Att fiska hållbart är en förutsättning för kustsamhällenas framtid, och det kommer i vissa fall att krävas särskilda åtgärder för att stödja deras småskaliga kustflottor. Kommissionen föreslår att den gemensamma fiskeripolitiken utvecklas som en del av den bredare maritima ekonomin. Detta kommer att resultera i en mer konsekvent politik för EU:s havs- och kustområden och på ett bättre sätt bidra till att hjälpa kustregionerna att diversifiera sina inkomstkällor och därigenom säkra en högre livskvalitet.

Fisk är resursbasen för näringen. Den är också en källa till hälsosamma proteiner för människor. Ett hållbart fiske och vattenbruk i kust- och landsbygdsområdena ligger i hela samhällets intresse, och kommer att bidra till att uppfylla en ökande efterfrågan på fisk och skaldjur av hög kvalitet.

Reformpaketet för den gemensamma fiskeripolitiken består av följande komponenter:

- Ett lagstiftningsförslag till en grundförordning (som ersätter rådets förordning (EG) nr 2371/2002).
- Ett lagstiftningsförslag till en marknadspolitik (som ersätter rådets förordning (EG) nr 104/2000).
- Ett meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens yttre dimension.
- En rapport om rådets förordning (EG) nr 2371/2002 rörande kapitlen *Bevarande och hållbarhet* och *Anpassning av fiskekapaciteten*, och om artikel 17.2 om begränsningen av flottillträdet till 12 sjömil.

Vad gäller den fleråriga finansieringsramen och budgetplanen planerar kommissionen ett lagstiftningsförslag för nästa finansieringsinstrument för 2014–2020 till stöd för den gemensamma fiskeripolitiken, som kommer att antas senare under 2011.

⁵ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – Konsekvensanalys som åtföljer kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken [som upphäver förordning (EG) nr 2371/2001].

2. MÅLEN MED REFORMEN

2.1. Mer fisk för att fiska hållbart

Fiskbestånden bör återställas till sunda nivåer och därefter bör de sunda villkoren för bestånden upprätthållas. Bestånden bör utnyttjas till nivåer som ger en *maximal hållbar avkastning*. Dessa nivåer kan definieras som den högsta fångst som utan risk kan tas år efter år och som håller fiskpopulationen vid en storlek som ger maximal produktivitet. Detta mål fastställs i Förenta nationernas havsrättskonvention och antogs vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 som ett mål som världen bör ha uppnått 2015. Det målet skulle också göra det möjligt för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken att på ett bättre sätt bidra till god miljöstatus i den marina miljön, i linje med bestämmelserna i ramdirektivet om en marin strategi⁶. Målet att nå nivåer som garanterar maximal hållbar avkastning till 2015 är nu en självklar del av den föreslagna grundförordningen.

Att kasta fisk överbord är inte längre accepterat. Utkasten ger en negativ bild av näringen och inverkar skadligt på det hållbara utnyttjandet av bestånden, de marina ekosystemen, fiskets ekonomiska lönsamhet och kan påverka kvaliteten på de vetenskapliga utlåtandena. Att få stopp på utkastet måste ingå i målen för den gemensamma fiskeripolitiken efter reformen. En skyldighet för näringen att landa fångster av reglerade arter har skrivits in i den föreslagna grundförordningen. Denna skyldighet kommer att träda i kraft för grupper av arter enligt en ambitiös men realistisk tidsplan, och kommer att åtföljas av stödåtgärder. Landningskyldigheten bör dock inte gälla för arter med ett högt förväntat överlevnadstal när de kastas tillbaka i vattnet efter att ha fångats.

De fleråriga förvaltningsplanerna fortsätter att vara verktyget för det långsiktiga politiska åtagandet att uppnå ett hållbart utnyttjande av resurserna. Dessa planer kommer att ersätta det nuvarande beståndsspecifika systemet och innebär att de allra flesta bestånden kommer att omfattas av förvaltningsplaner för flera bestånd. Medlemsstaterna i Medelhavsområdet måste utveckla nationella förvaltningsplaner för det fiske som bedrivs i deras territorialvatten. Detta bör leda till att det utarbetas EU-planer för dessa Medelhavsfisken då dessa har en internationell dimension. EU bör sträva efter liknande långsiktiga åtaganden från partner utanför EU.

Fiskeriförvaltningen måste baseras på *välgrundade vetenskapliga utlåtanden* och måste ligga i linje med ekosystemansatsen och försiktighetsansatsen. Kommissionen kommer att fortsätta att söka rådgivning från vetenskapliga rådgivande organ i enlighet med garanterade kvalitetsstandarder. Överlappningar i de olika vetenskapliga organens arbete kommer att undanröjas, så att synergier i rådgivningsprocessen effektiviseras och maximeras.

Partnerskapen forskning-näringsliv kan förbättra kvaliteten och tillgången på data och kunskap. De kan också främja ömsesidig, gemensam förståelse mellan aktörer och forskare, utan att oberoendet hos de senare komprometteras. Sådana partnerskap bör därför uppmuntras.

Fullständiga och pålitliga *data* är en grundläggande förutsättning för utformningen av politiken, såväl på det förberedande stadiet som på stadierna för genomförande och

⁶ Enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi).

efterlevnadskontroll⁷. Den reformerade politiken kommer att innebära tydliga och förnyade skyldigheter för medlemsstaterna när det gäller insamling och tillgängliggörande av data. Kommissionen planerar ett integrerat europeiskt informationssystem för fiskeriförvaltning. Informationssystemet kommer att konkret uppfylla användarnas behov, förbättra datakvaliteten och möjliggöra avancerad fiskeriförvaltning. Det kommer att förenkla regler och rapporteringsskyldigheter där så är möjligt, samt minska kostnaderna. Medlemsstaterna kommer att behöva anta och samordna nationella program för uppgiftsinsamling, vetenskaplig forskning och innovation i syfte att dra största möjliga nytta av EU:s ramprogram för forskning.

2.2. En framtid för fiskeri- och vattenbruksnäringen och jobben

Den gemensamma fiskeripolitiken måste skapa förutsättningarna för en stark och livskraftig industri som erbjuder attraktiva jobb. Fiske- och vattenbruksnäringen måste fungera effektivt och vara finansiellt solid och inte behöva något offentligt stöd.

Den föreslagna grundförordningen inför en marknadsbaserade drivkraft för en stark och lönsam fiskerinäring genom att fasa in överlåtbara fiskenyttjanderätter som ska bidra till ökad effektivitet på rättsäkra villkor. System med överlåtbara nyttjanderätter kan minska fiskekapaciteten och öka den ekonomiska lönsamheten utan kostnader för skattebetalarna, vilket erfarenheten i vissa medlemsstater men även i länder utanför EU har visat. Kommissionens förslag går ut på att nyttjanderätterna ska kunna överlåtas, men endast inom en medlemsstat. Medlemsstaterna får ange kriterier som är förenliga med EU-lagstiftningen, i syfte att upprätta en reell ekonomisk länk mellan ett fartygs fiskeinsatser och fiskeriberoende befolkningar och anknuten industri. Medlemsstaterna kan reglera överlåtbara fiskenyttjanderätter för att se till att kopplingen mellan dem och kustsamhällena bevaras (t.ex. genom att begränsa överlåtbarheten inom flottsegment) och för att förhindra spekulation. Det småskaliga kustfiskeflottornas särskilda egenskaper, deras specifika anknytning till kustsamhällena och sårbarheten hos vissa av dessa små eller medelstora företag motiverar att den obligatoriska tillämpningen av överlåtbara fiskenyttjanderätter begränsas till större fartyg. Medlemsstaterna får utesluta fartyg på upp till 12 meter som inte använder släpredskap från systemet.

Överkapaciteten inom flottorna förblir ett av de främsta hindren för att göra fisket hållbart. Det nya systemet där nedskärningarna inom flottorna sker på näringens initiativ via överlåtbara fiskenyttjanderätter kommer inte att kräva någon offentlig finansiering, och det undanröjer drivkrafterna att behålla överkapacitet. Aktörer kommer att få ett incitament att öka sina nyttjanderätter och andra kan lämna näringen. Med detta system väntas inkomsterna att öka med över 20 % och besättningarnas löner med inledningsvis 50 % och med över 100 % till 2022. Omstruktureringen av fångstsektorn enligt dessa linjer kommer även att öka beredningsindustrins prestation, med en väsentlig ökning av bruttomervärdet, vilket i sin tur skapar fler jobb⁸. Syftet med reformen är också att förbättra fiskerinäringens framtida utveckling samt begränsa sysselsättningsförlusterna. Reformen kommer att leda till en omstrukturerad fiskerinäring och det kommer att krävas åtgärder för att hantera

⁷ SÄRSKILD RAPPORT nr 7/2007 om kontroll-, inspektions- och sanktionssystemen när det gäller bestämmelserna för bevarande av gemenskapens fiskeresurser samt kommissionens svar.

⁸ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – Konsekvensanalys som åtföljer kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken [som upphäver förordning (EG) nr 2371/2001].

sysselsättningsfrågorna i denna omstrukturering. Det kommer att vara av yttersta vikt att arbetsmarknadens parter deltar på alla nivåer i detta sammanhang.

De överlåtbara fiskenyttjanderätterna erbjuder också en social lösning för dem som vill lämna sektorn, eftersom de kan sälja sina rättigheter till andra till marknadsvärdet.

Att skapa attraktiva jobb och anständiga arbetsvillkor är en angelägen fråga för flottorna i allmänhet, och den är särskilt viktig för många småskaliga kustflottor. Genom att vidareutveckla den sociala dialogen på alla nivåer och att få fångstsektorn att på nytt bli lönsam är det effektivaste sättet att göra fiskefartygen till säkra och bättre arbetsplatser⁹, men även att göra fisket till ett attraktivt och säkert levebröd. Den gemensamma fiskeripolitiken måste efter reformen bidra till moderniseringen av arbetsvillkoren ombord på fartygen, i syfte att garantera att moderna hälso- och säkerhetsnormer uppfylls. Kommissionen och rådet har uppmuntrat medlemsstaterna att ratificera ILO:s konvention om arbete i fiskenäringen från 2007. Mot bakgrund av ovanstående kommer kommissionen att föra en aktiv dialog med arbetsmarknadens parter.

Att främja en hållbar utveckling av *vattenbruket* är en förutsättning för att den växande globala efterfrågan på fisk och skaldjur ska kunna tillgodoses. Inom EU är vattenbruket en mångskiftande verksamhet som omfattar allt ifrån extensiv och traditionell kust- och dammodling till högteknologisk industrialiserad verksamhet, särskilt när det gäller marin fiskodling. Vattenbruket är också en viktig ekonomisk verksamhet som stödjer en hållbar ekonomisk tillväxt i landsbygds- och kustsamhällena och vattenbruket kan bidra till att bevara och skydda olika inslag i miljön, som t.ex. extensivt vattenbruk i våtmarker.

Ett vattenbruk som är hållbart och som producerar säkra kvalitetsprodukter är avgörande för att näringen ska kunna bygga upp sin potential och öka sin konkurrenskraft¹⁰. EU måste främja ett hållbart, konkurrenskraftigt och diversifierat vattenbruk som bygger på avancerad forskning och teknik, och som inte bromsas av tillträdesproblem och administrativa hinder.

Det finns en tydlig EU-dimension eftersom strategiska val på nationell nivå kan påverka utvecklingen i grannmedlemsländerna. Efter reformen kommer medlemsstaterna att vara tvungna att *utarbeta nationella strategiska* planer baserade på en uppsättning strategiska EU-riktlinjer, i syfte att skapa gynnsamma villkor för den ekonomiska verksamheten och för att förbättra dess konkurrenskraft, stödja hållbar utveckling och innovation samt stimulera till diversifiering. Öppna samordningsmetoder kan leda till att utbytet av information och bästa praxis mellan medlemsstaterna tar ett steg framåt (t.ex. tillträde till områden och vatten, licenser).

⁹ Medlemsstaterna bör snabbt ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete i fiskenäringen från 2007, då detta innebär ännu ett viktigt steg mot att garantera anständiga arbetsvillkor ombord på fiskefartygen. Konventionen kommer att träda i kraft när den ratificerats av tio av ILO:s 180 medlemsländer (däribland åtta kuststater). Målet med konventionen är att förbättra arbetsskyddet och hälso- och sjukvården till sjöss samt att garantera tillräckliga viloperioder ur hälso- och säkerhetssynpunkt, skydd av arbetsavtal och samma socialförsäkringsvillkor som för arbetstagare inom andra yrken.

¹⁰ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Mot en hållbar framtid för vattenbruket – Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket — KOM(2009)162 slutlig, 8.4.2009.

2.3. Blomstrande kustsamhällen

Kommissionen är fast besluten att arbeta aktivt för att främja tillväxten och jobben inom kustfisket och i samhällen som är beroende av vattenbruket. Fiskesektorn spelar ofta en avgörande roll i kustområdena på EU:s fastland och i dess yttre randområden.

De *småskaliga kustflottornas* och vattenbrukets sociala och ekonomiska inflytande i vissa områden kräver särskilda åtgärder för dessa flottor. Åtgärderna bör stödja miljövänlig, smart och allomfattande tillväxt och bidra till ett hållbart fiske och vattenbruk med liten inverkan på miljön samt till innovation, inkomstdiversifiering och omställning. De bör även leda till förbättrad vetenskap och till att skapa ett klimat där reglerna följs.

2.4. Att uppfylla upplysta konsumenters verkliga behov

Inom *saluföringen* av fiskeri- och vattenbruksprodukter måste man göra mer för att ta tillvara konsumenternas intressen och stärka förtroendet för produkterna. Förslaget kommer att främja information till konsumenter om produkter och produkternas egenskaper, och när det behövs kommer även den frivilliga märkningen om till exempel produktionsteknik eller miljökrav att underlättas.

Producentorganisationerna kommer att ha årsplaner till sitt förfogande för att bättre kunna planera sin produktion och förena hållbar fiskeverksamhet med ett utbud som är bättre anpassat till efterfrågan, både vad gäller kvantitet och kvalitet. På så sätt kommer man lättare att kunna efterkomma särskilda önskemål och förbättra produktkvaliteten. Förbättrad informationsinsamling och -spridning med stöd av *marknadskunnande* kommer att öka förståelsen av och kunskaperna om fiskeri- och vattenbruksmarknaderna och konsumenternas önskemål.

2.5. Bättre styrning genom regionalisering

Den centraliserade top-down-strategin inom EU gör det svårt att anpassa den gemensamma fiskeripolitiken till de olika havsområdenas särskilda behov. Medlemsstaterna och olika berörda aktörer kommer att ta ett större ansvar för resursförvaltningen på den nivå där fisket sker, men även för att se till att förvaltningen är konsekvent med andra åtgärder i havsområdet.

Kommissionen föreslår en mycket långtgående agenda när det gäller regionalisering och förenkling. Den fiskerilagstiftning som antas centralt i EU bör fokusera på mål, gemensamma miniminormer och resultat samt på tidsramarna för resultaten. De centrala besluten fattas på EU-nivå, men medlemsstaterna kommer att ha frihet att besluta om andra åtgärder för fiskeriförvaltning, under kommissionens överinseende och i full överensstämmelse med EU:s lagstiftning.

För att garantera effektiv förvaltning skulle varje medlemsstat själv anta t.ex. den mix av tekniska bevarandeåtgärder och åtgärder för att hindra utkast som den anser lämplig och sedan genomföra dessa åtgärder i den nationella lagstiftningen. Regionaliseringen fortsätter hela vägen ned och skulle innebära en högre grad av självförvaltning för fiskerinäringen genom ett *ökat inflytande för yrkesfiskarna* i den politik som förs, och därmed också högre acceptans. Kommissionen föreslår att fiskarnas yrkesorganisationer får spela en viktigare roll och att de ges fler alternativ för hållbart resursutnyttjande, både vad gäller planering och genomförande. Effektiva producentorganisationer blir aktiva aktörer när det gäller planeringen av medlemmarnas fiskeverksamhet och stabiliseringen av marknaderna, men även när det gäller

förvaltningen av medlemmarnas kvoter, fiskeansträngningen och flottorna. Syftet är att se till att kvoterna utnyttjas optimalt och att utkasten upphör genom byte och leasing av kvoter och hantering av oönskade fångster.

Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts anser kommissionen att de *rådgivande nämnderna* måste upprätthållas och att de bör spela en mer framträdande roll i rådgivningen om bevarandepolitiken inom ramen för regionaliseringsmodellen. På samma sätt bör de rådgivande nämnderna utvidga sin verksamhet till andra områden inom marin förvaltning som påverkar fiskeverksamheten. Med tanke på Svarta havets särskilda situation, ett innanhav som delas med fyra länder som inte är med i EU, föreslår kommissionen att inrätta en rådgivande nämnd för Svarta havet. Ett sådant organ skulle kunna bistå kommissionen med råd om bevarandepolitik, forskning, datainsamling och innovation och främja samarbetet mellan Rumänien, Bulgarien och andra länder som gränsar till det havet. Det skulle även kunna spela en viktig roll när det gäller att främja en regional samarbetsmodell som är anpassad efter Svarta havets särdrag.

Vattenbruksektorn har sina egna särskilda förutsättningar och det krävs därför ett organ som inriktar sig på samråd med aktörerna och rådgivning kring de inslag i politiken som kan påverka vattenbruket. Kommissionen föreslår därför att det inrättas en ny rådgivande nämnd för vattenbruk.

Vissa frågor kan inte behandlas av de rådgivande nämnderna, och här är kommissionen mån om att se till att alla berörda aktörer involveras i bredast möjliga omfattning, på ett kostnadseffektivt sätt. En flexibel och effektiviserad mekanism som kan bistå kommissionen med råd och expertutlåtanden kommer att tas fram.

Hur framgångsrik den föreslagna reformen av den gemensamma fiskeripolitiken blir beror i stor utsträckning på en vinnande kombination av *efterlevnad* från aktörernas sida och en effektiv *kontroll av efterlevnaden* från myndigheternas sida. Reformförslaget bygger på den nya kontrollförordningen och IUU-förordningen¹¹. Vidare inför den nya föreslagna grundförordningen principen om *konditionalitet*, som innebär att möjligheten att få tillgång till en viss ekonomisk eller annan resurs antingen för medlemsstaten eller enskilda aktörer är kopplad till efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens regler.

2.6. Smartare finansiering

EU:s ekonomiska stöd bör i framtiden vara strängt inriktat på att uppnå den reformerade gemensamma fiskeripolitikens mål och samtidigt täcka hela raden av verksamheter, från primärproduktion till beredning och saluföring. De offentliga finansieringen av sektorn kommer i framtiden att ha förenklats och reformerats i grunden så att den speglar den föreslagna nya gemensamma fiskeripolitikens mål. Den kommer att vara utformad helt i enlighet med Europa 2020-målen. Kommissionen föreslår också en modernisering av *interventionsordningen* inom den gemensamma marknadsordningen. Denna ordning speglar inte längre det förändrade jämviktsförhållandet mellan tillgång och efterfrågan. Att använda offentliga medel i syfte att förstöra fisk är inte längre försvarbart. Den nuvarande ordningen

¹¹ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs och rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

kommer att ersättas med en förenklad lagringsmekanism som ska skapa en miniminivå av marknadsstabilitet.

2.7. Internationell projicering av den gemensamma fiskeripolitikens principer

EU:s externa åtgärder måste vara förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens principer och mål, nämligen hållbarheten och behovet att skydda de marina ekosystemen. Alla åtgärder som vidtas kommer att bygga på utvecklingen och tillämpningen av bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap, och efterlevnaden kommer att främjas genom ett starkare samarbete. Kommissionen har presenterat den nya inriktningen för den reformerade gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension i ett särskilt meddelande.

EU kommer att spela en mer framträdande roll i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, i syfte att stärka dessa. Detta gäller även de multilaterala organen som FN eller livsmedels- och jordbruksorganisationen, och syftet är detsamma. EU kommer också att främja hållbar resursförvaltning genom en intensifierad dialog med viktiga partner och ytterligare engagemang med länder utanför EU. Den kommer också att intensifiera åtgärderna, särskilt när det gäller kampen mot olaglig, orapporterad och oreglerad verksamhet och att minska flottkapaciteten.

Hållbara fiskeavtal med länder utanför EU kommer att inriktas på att uppnå en mer hållbar förvaltning av fiskeresurserna. Detta kommer att ske genom en klausul om insyn som garanterar att EU-fartyg endast fiskar resurser som partnerlandet inte kan eller inte önskar fiska själv. De hållbara partnerskapsavtalen måste fokusera mer på forskning, kontroll och övervakning. Alla framtida avtal ska också innehålla en klausul om de mänskliga rättigheterna.

EU kommer att fortsätta att främja och tillämpa den gemensamma fiskeripolitikens mål för de så kallade nordliga avtalen som föreskriver delad resursförvaltning mellan EU och de länder utanför EU med vilka EU delar bestånd i vattnen i Nordatlanten, Norra Ishavet, Östersjön och Nordsjön.

Översikt över nya åtgärder som föreslås i reformpaketet

Bevarande och hållbarhet	Maximal hållbar avkastning som bevarandemål med tidsfrist (2015)
	Undanröja utkasten genom landningsskyldighet och nödvändiga förvaltningsregler med tidsplan för införande
	Fleråriga planer inriktade på grundläggande mål, gränser och tidsramar, baserat på en ekosystemansats i fiskeriförvaltning
	Tillstånd för medlemsstaterna att vidta åtgärder enligt EU:s lagstiftning om fleråriga planer och tekniska bevarandeåtgärder
	Påskyndade förfaranden för att anta de åtgärder på fiskeriområdet som krävs enligt miljöförvaltningen (Natura 2000)
Data och vetenskap	Skyldighet för medlemsstaterna att samla in och tillhandahålla data samt utarbeta (regionala) fleråriga program för uppgiftsinsamling
	Nationella fiskeriforskningsprogram med regional samordning mellan medlemsstaterna
	Fokusera STECF:s arbete på centrala frågor
Tillträdet till resurser och flottkapaciteten	Överlåtbara fiskenyttjanderätter blir obligatoriska för storskaliga flottor — överlåtelsen knuten till nationell nivå
	Avskaffande av flottrelaterade subventioner
Vattenbruk	Nationella strategiska planer 2014-2020 för främjande av vattenbruk
	Inrättande av en ny rådgivande nämnd för vattenbruk
Marknadspolitik	Bemyndiganden av producentorganisationer och branschorganisationer att stärka sin roll och sitt ansvar för produktion och saluföringsplanering med tonvikt på hållbar förvaltning av fiskeresurser och minskning av vattenbrukets miljöpåverkan
	Ändring av interventionsordningen genom införande av en samlad interventionsmekanism för lagring
	Fastställande av interventionspriser på decentraliserad och lämplig nivå
	Ökad konsumentinformation och översyn av handelsnormer
Styrning	Utöka de rådgivande nämndernas inflytande över genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken på regional nivå
	Ny strategi för att involvera aktörerna i horisontella frågor som inte täcks av de rådgivande nämnderna
Finansiellt instrument	Full överensstämmelse med Europa 2020-strategin
	Konditionalitetsbestämmelser om förenlighet med reglerna — tillämpligt både för medlemsstater och enskilda aktörer
Den internationella dimensionen	Regionala fiskeriförvaltningsorganisationer — ökat EU-deltagande i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer för att stärka vetenskap, kontroll och efterlevnad inom dessa forum i syfte att öka deras prestanda
	Multilateralt — gemensamma insatser tillsammans med EU:s viktigaste partner för att bekämpa IUU-fisket och få ned överkapaciteten

	Bättre överensstämmelse mellan EU:s fiskeri-, utvecklings-, handels- och miljöpolitik
	Hållbara fiskeavtal — förbättrad vetenskaplig bas och tydlig identifiering av överskottsresurser i partnerländer för att garantera att det fiske som vår flotta bedriver i dessa länder sker på hållbara grunder Större ekonomiskt bidrag från näringens sida och inrättande av styrningsramar av hög kvalitet. Alla framtida avtal ska också innehålla en klausul om de mänskliga rättigheterna.